

(...)

Vă mulțumesc pentru invitația la această Zi a Comemorării.

Este important pentru mine să fiu în această zi alături de dumneavoastră și vă mulțumesc pentru această posibilitate.

Astăzi cinstim memoria victimelor Holocaustului.

Cu 70 de ani în urmă au fost comise împotriva umanității crime de neînchipuit, crime fără pic de milă, în mod sistemic de către un stat care și-a asumat puterea de a diviza viețile umane în categorii inumane și de a le distruge.

La 74 de ani după eliberarea Auschwitz-ului au rămas puțini printre noi, cei care au supraviețuit ororii și pot depune mărturii vii.

Istoriile supraviețuitorilor ne arată nouă dar și multor tineri, ce au însemnat crimele oribile, comise de germani, în numele germanilor, pentru oamenii, care au căzut victime acestora.

Și ne-au învățat că Holocaustul nu ar fi fost posibil fără indiferență, nepăsare și oportunism.

Noi va trebui să găsim alte forme de amintire și comemorare și să ne asigurăm de faptul că următoarele Zile de Comemorare nu devin rituale.

Depinde de noi să păstrăm vie amintirea.

O amintire, care este în același timp și o avertizare pentru noi toți, să nu tolerăm ura și violența, șantajul și asuprirea oamenilor indiferent de religie, origine sau viziuni politice.

Lecția pe care o putem trage din trecut, este inadmisibilitatea tolerării persecutării sau înjosirii altora.

Ne învață cât de important este să nu rămânem indiferenți, atunci când alții sunt obijduiți.

Este o datorie civică, care reiese din istoria noastră față de victimele Holocaustului.

Vă mulțumesc mult pentru atenție.